

కథా కౌముది

త్రిసూత్ర పథకం

కుంతి

రంగురంగుల బొమ్మల పెట్టెలో సుందరాంగి పొదుపుగా బట్టపీలికలుధరించి ఒళ్ళు దాచుకోకుండా పాటపాడుతూ,ఆడుతోంది. క్లోజప్ లో పెదవులను గుండ్రంగా చుట్టి ముద్దు పెడుతోంది. ప్రేక్షకులను కలవర పెడుతోంది.

టీపాయ్ మీదున్న డ్రాక్ష పళ్ళను నోట్లో వేసుకుంటూ,పిప్పళ్ళ బస్తాలాంటిశరీరాన్ని సోఫాలో కుదేసుకొని,టీవీని యే యాంగిల్ నుండి చూస్తే బాగుంటుందోనని మధనపడుతూ,మన కథానాయకుడు శ్రీజనార్ధనరావు అటూ ఇటూ మెసులుతున్నాడు.

తిష్ట కుదిరింది. టీవీలో సుందరాంగి పై నిష్ట కుదిరింది.“బాగుంది” అనుకున్నాడు.

“నీ వరుసేమి బాగాలేదు భగవాన్లు”! అంటూ అతడి ఆత్మ అతడి ముందుప్రత్యక్షమయింది.

(మన కథానాయకుడి తో అతని ఆత్మ తరుచుగా సంభాషిస్తుంటుంది. అతని ఆత్మ అతనిని ముద్దుగా “భగవాన్లు” అని సంబోధిస్తుంటుంది.) కాస్తా మందుకు వచ్చి ,

“అస్తమానం అలా గవిడి గేదెలా నములుతూ ఉండడమేనా? నేను చెప్పింది ఆలోచించావా? లేదా? “ అంటూ భగవాన్లు టీవీకి అడ్డంగా వచ్చి కూర్చున్నాడు.

(పాఠకులకు విన్నపం: ఇక్కడ మనహీరో శ్రీ జనార్ధన రావును,అతడి ఆత్మ ‘భగవాన్లు’ అని సంబోధిస్తుంది. అయితే మనహీరో గారు అతడి ఆత్మను ముద్దుగా ‘రాములు’అని పిలుచుకుంటాడు)

చాలా తెలుగు సినిమాలలో చూపిన విధంగా అతడి ఆత్మ నిండుగా టెస్ట్ క్రికెట్ మ్యాచ్ లో ఆటగాడిలా తెల్ల బట్టలతో కాకుండా చక్కగా , ఐపీ ఎల్ క్రికెట్ లో క్రికెటర్ లా కలర్ డ్రెస్ వేసుకొని ఉన్నాడు.

“ఈ మధ్య ఆత్మలకు కూడా డ్రెస్ సెన్స్ బాగా పెరిగింది” అనుకుంటూ, “చూడు రాములూ,ఈ రోజు ఆదివారం,నాకు దొరికేది ఈ ఒక్క రోజే. కాసేపు కంటికి పండగ చేసుకోనీ” దీనంగా అన్నాడు జనార్ధనరావు.

“నధింగ్ డూయింగ్ భగవాన్లు! ముఖ్యమైన విషయాలు మాట్లాడాలి”

“నేనూ నధింగ్ డూయింగ్ ! చాలా రోజుల తరువాత ఈ టీవీ పుణ్యమా అని నాకు పాత రోజులు గుర్తుకు వస్తున్నాయి. నన్ను చూడనీయ్ రాములూ”అంటూటీవీకిదగ్గరగా వెళ్లి కూర్చున్నాడు. కాసేపటికి రాములు మళ్ళీ టీవీ తెరపైన ప్రత్యక్షమయ్యాడు. “అంతరాయానికి చింతిస్తున్నాను. జనార్ధనరావు అనే వ్యక్తి దేభ్యం ముఖం వేసుకొని,టీవీ ముందు కూర్చోవడం వలన రాబోవు నష్టాన్ని తెలియజేయడానికి సంతోషిస్తున్నాను..” ఇక లాభం లేదనుకొని టీవీ కట్టేసాడు రావు.

“దట్స్ గుడ్ భగవాన్లు!”

“రాములూ !నస ఆపి చెప్పి చావు”

“నీ గురించి,నీకుటుంబం గూర్చికొంత వివరంగా చెప్పు భగవాన్లు!”

“నా గురించి నేను చెప్పుకోవడం ఏమిటి రాములూ!?”

“నీ గురించి నీవు తెలుసుకోవాలని భగవాన్లు!”

“సరే చెబుతాను. నాపేరు శ్రీ జనార్ధనరావు.నావయసు నలభై అయిదు సంవత్సరాలు. భార్య,తల్లీ,ఇద్దరు పిల్లలు ఉన్నారు. ఇదీ నా సంసారం . ఆస్తిపాస్తులు లేవు. కష్టపడి పైకి వచ్చాను. ఇన్ని రోజులుగా సంపాదిస్తున్నా వెనుకవేసిందిలేదు. ఇంకా స్వంతఇల్లు లేదు. ఎప్పటికప్పుడు నా సంపాదన కుటుంబ పోషణకు, ఇతర బాధ్యతలకు హరించుకుపోవడం చేత అప్పులు బాగానే ఉన్నాయి. అవకాశాలు పుష్కలంగా ఉన్నా, అవినీతిని ఇష్టపడను. ప్రభుత్వోద్యోగాన్ని పవిత్రంగా భావిస్తాను. బ్యాంక్ లో నిలువ ఇరవై వేలు. అన్ని రకాల అప్పులు కలిసి నాలుగు లక్షలుదాకా ఉన్నాయి.ఈ మధ్య మా అమ్మ గారు కార్పొరేట్ ఆసుపత్రి వారి ప్యాకేజీ హాస్పిటాలిటీని చవి చూసి వచ్చింది”

“నీ జీతమెంత?”

“ఇన్నూరెన్సులు,పీఎఫ్ ,ఐటీ వగైరాలు పోయిన తరువాత చేతికి డెబ్బై వేల దాకా వస్తాయి”

“పిల్లలు రేపోమాపో కాలేజీలకు రాబోతున్నారు. నీ యిల్లాలు మెడలోకి ఫ్యాషన్ వూసలు తప్ప బంగారంఎరుగదు.నిలువడానికి స్వంత ఇల్లులేదు.పిల్లల చదువులకు,పెళ్ళిళ్ళకు,పదవీ విరమణానంతర జీవితానికి ,అనారోగ్యాలకు, అనుకోని ఖర్చులకు ప్రణాళిక లేదు.అప్పులు తప్ప చెప్పుకో దగిన బ్యాంక్ బ్యాలెన్స్ లేదు. కాస్టాఫ్ లీవింగ్ పెరిగిపోయింది. ప్రతి విషయాన్ని క్షుణ్ణంగా ఆలోచించే వాడివి .రేపటి విషయాలు ఎందుకు ఆలోచించలేదు ? ”

టాపిక్ గంభీరంగా ఉండడం తో అలెర్ట్ అయ్యాడు రావు.

ఇంతలో రాములు స్వామీజీ గెటప్ లోకి మారిపోయి,టేబుల్ మీద పద్మాసనం వేసుకొని కూర్చోని,ప్రవచనం ప్రారంభించాడు.

“ చూడు భగవాన్లూ! నీవు చాలా విషయాలలో ప్లానింగ్ చేస్తావు. ఆర్థిక విషయాలలో మాత్రం కాదు. లక్ష్మి చంచలమైనది. ఎట్లా వస్తుందో ఎట్లాపోతుందో తెలియదు.ఖర్చు చేయడం చాలా సులభం . ఖర్చును అదుపు చేయడం కష్టం.ఆర్థిక జీవన కురుక్షేత్రం లో కోరికలనే స్వజనాన్ని చంపలేని అర్జునుడివి నీవు. కావున నేను కృష్ణుడిలా జీవన పార‘మార్థిక’గీత వినిపించాల్సి వస్తుంది. డబ్బు చాలా విలువైనది,పవిత్రమైనది. దానిని వీలైనంత ధర్మ మార్గంలో ఆర్జించాలి.డబ్బును వంద రూపాయలు అయ్యే వరకు నీవు కాపాడు. వంద రూపాయలు అయిన తరువాత అదినిన్ను కాపాడుతుంది. అసలు సొమ్ము బాతులాంటిది. వడ్డీ గుడ్డు లాంటిది. బాతును రక్షించు, గుడ్డును స్వీకరించు, దబ్బున్న వారెవరూ ఖర్చు చేయరు. నీలాంటి వారెవరూ డబ్బున్న వారుగా మారరు”అంటూ చిన్నగా దగ్గి, ఇంగ్లీషు సినిమాలో క్యారెక్టర్ లా లేచి వెళ్లి ,ఫ్రీజ్ లో బాటిల్ తీసి నీళ్ళు త్రాగి మళ్ళీ వచ్చి కూర్చున్నాడు.

ఈసారి మన రాములు అమెరికన్ బ్యూరోక్రాట్ లా హ్యూట్ ,బూట్ సిగార్ తో దర్జాగా ఉన్నాడు.

మరలా ప్రారంభించాడు. “ప్రతి వ్యక్తికి తను ఖర్చుచేసే ప్రతి పైసపై అదుపు,పైసా పైసా కూడబెట్టే పొదుపూ,పైసకు పైస సంపాదించగల నేర్పు, దానికి కావలసిన మదుపూ ఉండాలి. ముఖ్యంగా మధ్య తరగతి జీవి ఈ త్రిసూత్రపథకాన్ని అనగా అదుపూ,పొదుపూ,మదుపూ అమలు చేయకపోతే అతడికి ఏమీమిగలదు. రిటైర్ మెంట్, వృద్ధాప్యం శాపంగా మారుతుంది. కావున ఇకనైనా మేలుకో భగవాన్లూ”అన్నాడు రాములు.

“సరే! నన్ను ఇప్పుడేమి చేయమంటావు రాములు?” ప్రశ్నించాడు.

ఆర్థిక సంస్కరణలు,ఆర్థిక విధానాలు,ఆర్థిక ఆంక్షలు వివరంగా సూచించి , ‘డింగ్’ మని లోపలికి ముడుచుకుపోయాడు రాములు.

సోపాలో రిలాక్స్ అవుదామనుకుంటుండగా ఎదురుగా లక్ష్మీదేవి పటం కనబడింది. ఆమె చేతిలో నుండి బంగారుకాసులు జలజలా రాలుతున్నాయి.ఫోటోలోని అమ్మవారు సజీవ రూపం ను దాల్చింది.

“రాములు చెప్పిన మాటలువిను భగవాన్లూ! నీ యింట్లో కాసుల రాశి నిండుతుంది.”అని చెప్పి,తిరిగి పటంలో బొమ్మగా మారిపోయింది.

ఇంతలో మరొక పటం లో ఉన్న వేంకటేశ్వర స్వామి ప్రత్యక్షమై “ఇంతే అబ్బాయి! మా ఆవిడ చెప్పింది అక్షరాల సత్యం.నాకు అప్పట్లో చెప్పే వారులేక,నేను అప్పట్లో కూరుకుపోయాను.ఇప్పటికీ నా ఆప్పు తీరలేదు”అని తాను గోడపై పటములోకి “డింగ్” మని దూరిపోయాడు.

రావు సోఫాలో రిలాక్స్ అయ్యాడు.

అతడి దృష్టి గది మూలపై పడింది. చీమల బారు ఆహారపదార్థాలను రాబోవు రోజులకు దాచుకోవడానికి మోసుకు వెళుతున్నాయి. కిటికీ వంక చూసాడు. చూరుక్రింద కిటికీ పైన తేనెతెట్టెలో తేనెటీగలు కనబడ్డాయి. తేనెను సేకరించుకొని తుట్టెను నింపుతున్నాయి. వెంటిలేటర్ లో ఒక పిచ్చుక పుల్ల పుడకా తెచ్చుకొనిగూడు కట్టుకుంటుంది.

‘ముందు చూపు’ అనుకున్నాడు. ‘వెంటనేమీటింగ్ పెట్టాలి’ అనుకున్నాడు .

మీటింగ్ అంటే గుర్తుకు వచ్చింది మన జనార్ధన రావు ఆఫీసులో స్ట్రీక్ అండ్ డిసిప్లీన్ అధికారి. ప్రతి పనిని చక్కగా ప్లానింగ్ చేసి ,ఎగ్జిక్యూషన్ చేయగల సమర్థుడు.అతడి స్టాఫ్ కు అతడంటే గౌరవం. కాని ఒకేవిషయంలో అతడితో వాళ్ళకు ఇబ్బంది. సగటు భారతీయ బ్యూరోక్రాటిక్ విధానాలను బాగా జీర్ణించుకున్నాడు.కావున వారానికి రెండుమూడు సార్లు మీటింగ్ ల పేరుతో స్టాఫ్ ను చావబాదుతాడు. ఏకధాటిగా గంటలతరబడి మాట్లాడడం మధ్యలో స్టాఫ్ నిదురపోకుండా, వింటున్న విధంగా నటించకుండా ఉండేందుకు ప్ర శ్నలు ,స్టాటిస్టిక్స్ అడుగుతుండడం అతడి ప్రత్యేకత.

యేదైనా ఒక పనికి ముందు,పని జరిగేటప్పుడు,పనిజరిగిన తరువాత మీటింగ్ లు కండక్ట్ చేయడం అతడికి అలవాటు.స్టాఫ్ లో ఒక కవికూన “మీటింగ్ లు కావు అవి బ్రెయిన్ ఈటింగ్ లు” అంటూ కవిత కూడా వ్రాసాడు.కానీ ప్రమోషన్ క్రిందికి నీళ్ళు వస్తాయనిగ్రహించి ,ప్రకాశంగా వినిపించలేకపోయాడు.

కొందరు ఈ సుత్తిని భరించలేక అతడికి “జనమర్థనరావు” అని బిరుదును ప్రధానం కూడాచేసారు.

“ఎన్ని సార్లు చెప్పాలి! అలా చీకట్లో కూర్చోని ఆలోచించవద్దని”ఆ రోజు తాలూకు ఇంటి పనులు తెమలడం తో జనార్ధన రావు భార్య సుమతి ,మందలిస్తూ బెడ్ రూమ్ లోకి వచ్చింది.

ఇంకా భర్త అదే మూడ్ లో గంభీరంగా ఉండడం తో, “ యేమిటి గంభీర రావు గారు? యేదో ఆలోచిస్తున్నారు” అన్నది

“వెల్! అర్జంట్ గా కుటుంబ సభ్యులను సమావేశపరుచు ,మీటింగ్ కండక్ట్ చేయాలి”అంటూ,నోట్ ప్యాడ్ లో పాయింట్స్ రాసుకోవడం మొదలుపెట్టాడు.సుమతికి అర్థమయింది. ఏదైనా ముఖ్యమైన కుటుంబ విషయాలు మాట్లాడేది ఉంటే ,ఇలా అందరినీ పిలిచి రెండు,మూడు గంటలు చర్చించడం అనుభవం లోని విషయమే.

ఒకసారి ఇంటినుండి ఐదు కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న బిర్లామందిర్ కు వెళ్ళాలనుకున్నారు.

అక్కడికి ఎలావెళ్ళాలి? ఎంత ఖర్చుపెట్టాలి? సరంజామా ఏమిటీ ..? ఇత్యాది విషయాలపై రెండు గంటలు చర్చించడం. ఆవిడకు గుర్తుకు వచ్చింది. అతడు ఎంత జాగ్రత్త పరుడంటే ఒక పూట ఇల్లు దాటి వెళ్ళాల్సి ఉంటే ,చెక్ లిస్ట్

తయారు చేసుకొని, సరి చూసుకొని వెళ్ళాల్సిందే. మళ్ళీ అలాంటిదేదో అయి ఉంటుంది. అందుకే ఈ మీటింగ్ కాబోలు అనుకున్నది.

తల్లి, పిల్లలు, భార్యతో మన రావుగారు సమావేశమయ్యారు. ఒక గుటుకలో నీళ్ళు త్రాగి, “వెల్! డియర్ ఫ్రెండ్స్ ! అనబోయి నాలుక కరుచుకోని , చూడండి. నేను మీతో కొన్ని సీరియస్ విషయాలు డిస్కుస్ చేయడానికి పిలిపించాను” అంటూ, పదవ తరగతి చదువుతున్న కుమారుడిని చూస్తూ,

“బంటీ! నీ స్టడీస్ ఎలా ఉన్నాయి?” అని ప్రశ్నించాడు.

“షూర్ డిస్టింక్షన్ డాడీ!”

“ నాట్ ఓనీ డిస్టింక్షన్ , స్టేట్ ర్యాంక్ తెచ్చుకోవాలి, అది నీ టార్గెట్” అని పలికి,

ఎనిమిదవ తరగతి చదువుతున్న కూతురు వైపు తిరిగి, “ డాన్స్, మ్యూజిక్ క్లాస్ లకు రెగ్యులర్ గా వెళుతున్నావా?” అని అడిగాడు.

“వెళుతున్నాను నాన్నా! వచ్చే నెలలో డాన్స్ అరంగేట్రమ్ చేయిస్తానని మా మేడమ్ చెప్పింది”

“అమ్మా! యేదో పూజలు చేయించుకోవాలి. ఎప్పుడు చేయించుకుంటావు? ఎంత డబ్బు కావాలి?”

“నీ ముఖం నేను చేయించాల్సిన పూజలు ఎప్పుడో చేయించాను కదరా! ఇంకా ఒక్క ప్రతం కార్తీక మాసం లో చేయాల్సింది ఉంది”

“ఓకే! అప్పుడు చెబితే దానికి ప్లాన్ చేయవచ్చు”

ఇంతలో ప్లేట్ లో దానిమ్మ గింజలు తెచ్చి టేబుల్ మీద పెట్టింది సుమతి.

ఫార్మాలిటీస్ పూర్తి అయినట్లుగా భావించిన రావు గారు, ఆర్థిక సంస్కరణలకై పెట్టిన సభలో ఆర్థిక మంత్రి ప్రసంగిస్తున్న ధోరణిలో ప్రసంగం ప్రారంభించాడు. “దేశం చాలా క్లిష్ట పరిస్థితిలో నున్నది. ఎప్పుడూ లేని ద్రవ్యోల్బణం మనను భయపెడుతున్నది. జాతీయ స్థూల ఆదాయం తగ్గుతూ, తలసరి అప్పు పెరుగుతున్నది. ఈ సమయం లో దేశం జాగ్రత్తపడకపోతే ఆర్థికంగా చితికిపోయి అగ్రరాజ్యాల దగ్గరా, ప్రపంచ బ్యాంక్ ల దగ్గరా ఆర్థిక దాస్యం చేయవలసి వస్తుంది. కుటుంబం దేశానికి ప్రమాణం . కుటుంబ విపత్తు దేశ విపత్తు. కాబట్టి ఒక కుటుంబం శ్రమించి ముందు చూపుతో ఆర్థికంగా నిలదొక్కుకోగలిగితే పరోక్షంగా దేశానికి సహాయము చేసినట్లే... ..”

కాసేపు ఆగి..... “చాలా బాగా చెబుతున్నాను కదా” అనుకుంటుండగా,

టీవీ చప్పుడయింది. బంటీ టీవీ పెట్టుకొని స్పోర్ట్స్ చానల్ చూస్తున్నాడు. పప్పీ నానమ్మ ఒడిలో పడుకొని కుసుకు పాట్లు పడుతోంది. భార్య వారపత్రిక తిరగేస్తోంది. తల్లి రామకోటి రాసుకుంటోంది.

వెంటనే తాను అలర్ట్ అయి, అందరినీ అలెర్ట్ చేసాడు. “ఇది ఇల్లు.ఇలా ప్రసంగాలు చేయవద్దు” అనుకున్నాడు. టీవీ కట్టేయమన్నాడు.

“చూడండి. నేను చెప్పేది జాగ్రత్తగా వినండి. చేతిలో నాలుగురాళ్ళు ఉన్నప్పుడే వెనకేసుకోవాలి. లక్ష్మీదేవి చంచలమైనది. ఈరోజు ఉంటుంది.రేపుపోతుంది. దీపం ఉన్నప్పుడే ఇల్లు చక్కదిద్దుకోవాలి. డబ్బును మనం రక్షిస్తే,డబ్బు మనను రక్షిస్తుంది. కావున నేను ఇంట్లో కొన్ని ఆర్థిక సంస్కరణలు చేయదలుచుకున్నాను. దీనికి మీరు సహకరించాలి.మనకు ఒక స్వంత ఇల్లుకావాలి.బంటీ ఇంజనీరు,పప్పీ డాక్టర్ కావాలి,ఇంటిలో ఖరీదైన వస్తువులు సమకూరాలి, ఒక కారుకొనుక్కోవాలి.

మన అందరి జీవితాలకు భద్రత కావాలి, యే అప్పుసప్పు లేకుండా రిటైర్మెంట్ జీవితం ప్రశాంతం గా ఉండాలి. ఈ రోజు ఎలా ఉన్నామో,ఒక ఇరవై సంవత్సరాల తరువాత అంతకంటే పది విధాలా బాగుండాలి.

ఇది సాధ్యం కావాలంటే ఈ రోజు నుండి మనం జాగ్రత్త పడాలి. దీనికి నా సంపాదన ఒక్కటే మార్గం. దీనికై మనం అనుసూత్ర పథకాన్ని అమలు చేయాలి.అదుపూ,పొదుపూ,మదుపూ అన్న మూడు సూత్రాలు మన జీవితం లో చాలా ముఖ్యమైనవి.వీటిని అమలు చేస్తే మన జీవితం మూడు డిపాజిట్లు ,ఆరు బాండ్లు కాక తప్పదు”అంటూ గదిలో ఉన్న దేవుడి పటాల వైపు చూసాడు.

పటాల లోని దేవుళ్ళు, “శబాష్ !” అన్నట్లుగా,ఆశీర్వదించినట్లుగా అనిపించింది.

‘మనోహానం’గా,‘యశ్వంతం’గా,‘జశ్వంత’భాస్వంతంగా,‘చిదంబర’రహస్యాలుచెబుతున్నట్లుగ, ‘నిర్మలం’గా చెబుతున్న విషయాలు విన్న కుటుంబ సభ్యులు, “దీనికి మేమేమి చేయాలి’ అన్నారు.

“త్యాగాలకు నడుము కట్టాలి” అన్నాడు. “అంటే?” బంటీప్రశ్నించాడు.

“ నా చేతికి వచ్చే జీతం మొత్తం ఖర్చుఅవుతుంది.ఖర్చులను అదుపులోకి తీసుకొని రావాలి. నా జీతం లో కనీసం యాభై శాతం పొదుపు చేసి ,ఒక ఐదు,ఆరు సంవత్సరాలలో కొంత డబ్బును వెనుక వేయాలి. అదే విధంగా కొంత డబ్బు సురక్షిత మార్గాలలో మదుపు చేసి ,డబ్బును రెట్టింపు చేయాలి.అది నేను ఇప్పటికిప్పుడు వేసుకున్న ప్రణాళిక. అన్నీ అనుకున్నట్లుగా జరిగితే ఒక పది సంవత్సరాలలో మనం మన ఆర్థిక స్థాయిని పెంచుకుంటాము,మనకోరికలు కూడా తీర్చుకోవచ్చు. మీరు కూడా ఆలోచించండి. మనం చేసే వ్యర్థపు ఖర్చులు,మానుకో గల ఖర్చులు తీసి వేస్తే ఎంతపొదుపు చేయగలమో చూద్దాము.వెంటనే కొంత ఆర్డీ ల రూపం లో, సురక్షిత కంపెనీలలో ఛిట్ ల రూపం లో , తక్కువ రిస్క్ గల మ్యూచ్ వల్ ఫండ్స్ రూపం లో ,ఇన్సురెన్స్ ల లో సేవింగ్స్ పారంభిద్దాము.

మనసేవింగ్స్,మన పెట్టుబడి.నేటి త్యాగము రేపటి భోగం .

ఇవన్నీ చెప్పడానికి మిమ్మల్ని పిలిచాను,రాత్రి మీరు కూడా ఆలోచించండి. రేపు బ్రేక్ ఫాస్ట్ లో మళ్ళీ మీటింగ్ పెడతాను. అప్పుడు మీ అభిప్రాయాలు చెప్పండి”అని మీటింగ్ ముగించాడు.

ఆ రాత్రి ఇంటి సభ్యులు అందరూ పెన్నూ,పెపర్లు తీసుకొని రకరకాల కుస్తీలు,కసరత్తులు చేసారు. లెక్కలు వేసారు. దాదాపుగా అందరూ ఒక నిర్ణయానికి వచ్చారు.మరునాడు ఉదయం అందరూ డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గర చేరారు. బ్రేక్ ఫాస్ట్ లు ముగిసాయి. జనార్ధన్ రావు తన ఫైల్ ఓపెన్ చేశాడు.

అందులో రకరకాల ఫార్మాట్లు ,స్టాటిస్టిక్స్ ఉన్నాయి. కొన్ని కొట్టివేతలు,కొన్ని అండర్ లైన్లు గీసిన వాక్యాలు ఉన్నాయి. గొంతు సవరించుకొని, “వెల్ ! నేను పెంద లాడే లేచి హోమ్ వర్క్ చేశాను. ఫ్యామిలీ బడ్జెట్ ప్రసంగ పారాన్ని సిద్ధంచేశాను. చదివి వినోపిస్తాను. సాధ్యాసాధ్యాలు చర్చించుకుంటూ, సలహాలు,అభిప్రాయాలు పంచుకుంటూ దీనిని అమలు పరిచే ప్రయత్నం చేద్దాం”అన్నాడు. ఆతడొక అరగంట ప్రసంగించాడు. ఆ పైన రావు గారు సుమతిని అన్నీ అంశాలను మళ్ళీ చదవ మన్నాడు.

సుమతి చదవడం మొదలు పెట్టింది.

“నగరం నడి బొడ్డున వేలకు వేలు పోస్తున్న అద్దె ఇంటిని ఖాళీ చేసి,ఊరవతల ఉన్న ప్రభుత్వ క్వార్టర్స్ కు వెళ్ళాలి. అక్కడ అన్నీ వసతులు ఉన్నాయి. హెచ్ ఆర్ ఎ రాకున్నా కట్టే అద్దె తో పోలిస్తే లాభమే. పిల్లలను దగ్గరలోన ఉన్న స్కూళ్ళలో వేయాలి.దానితో స్కూల్ వ్యాన్ ఖర్చు తగ్గుతుంది.పిల్లలు స్కూల్స్ కు నడిచి వెళ్ళాలి. ఆఫీసు దూరమవుతుంది. స్కూటర్ మానేసి . బస్సులో వెళ్ళి రావాలి. దీనితో శ్రమ అయినా కొంత మిగులుతుంది. ఇల్లు నగరానికి దూరంగా ఉండడం వలన బంధువుల పోట్లు,అతిథుల దండయాత్రలు తగ్గుతాయి”చదవడం ఆపి అందరి వైపు చూసింది.

బంధువుల రాకను బంధువుల పోట్లుగా వర్ణించడంతో చిన్న బుచ్చుకున్న రావు గారి తల్లి కొద్దిగా అసంతృప్తి పడింది. బంటీకి , పప్పీకి ఫ్రెండ్స్ కు దూరంగా వెళ్ళడం బాధగా అనిపించింది.అయినా అందరూ ఆ నిర్ణయాలను చప్పట్లతో ఆమోదించారు.

సుమతీ మళ్ళీ చదవడం ప్రారంభించింది.

“ఇంటిలో రెండు మూడు సెల్ ఫోన్ లు ఉన్నాయి. వాటి ఖర్చుతో పాటు ల్యాండ్ లైన్ ఫోన్ ఖర్చు కూడా ఉంది. కాబట్టి ల్యాండ్ లైన్ తీసివేయాలి”

“ ఇది బాగుంది . మీ దగ్గర సెల్ ఫోన్ లు ఉన్నాయి. మరి అమ్మాయిలకు నేను చేయాలన్నా,నాకు అమ్మాయిలు చేయాలన్నా ఎలారా? అయినా మీ ఇష్టం” అంటూ అక్కడి నుండి లేవబోయింది”రావు గారి తల్లి .

పరిస్థితిని అర్థం చేసుకున్న సుమతి, “లాండ్ లైన్ ఉండనివ్వండి. జాగ్రత్తగా తక్కువ బిల్లు వచ్చేలా వాడుకుంటాము” అనడంతో ఆమె ముఖం వికసించింది. రావుగారు తలూపారు.

సుమతీ మళ్ళీ చదవడం ప్రారంభించింది.

“బంటి పదవ తరగతి కాబట్టి కరాటేమాన్పించాలి. పప్పీ డాన్స్ బాగా నేర్చుకుంటుంది. కానీ సంగీతమే పెద్దగా వంటబట్టడం లేదు. కాబట్టి సంగీతం మాన్పించాలి. పిల్లలకు ట్యూషన్లు మాన్పించాలి. సాయంత్రం వేళ మనమే పిల్లలను విధిగా చదివించాలి. దీని వలన బాగానే మిగులుతుంది” పిల్లలు అసంతృప్తిగా ఉన్నా చప్పట్లు కొట్టారు. సుమతి మళ్ళీ చదవడం ప్రారంభించింది.

“కిరాణా సరుకులు ,కూరలు,పండ్లు హోల్ సెల్ మార్కెట్ లో తెచ్చుకోవాలి. చాకలికి బట్టలు వేయడం మాని వేసి ఉతకడం,ఇస్త్రీ చేయడం ఇంటిలోనే చేయాలి”చదవడం ఆపి, ఆ విషయాలు తనకు సంబంధించినవి కావడంతో , “నాకు ఒకే” అన్నది. అందరూ చప్పట్లు చరిచారు.

మధ్యలో రావుగారు, “పాలు, పండ్లు ఖర్చు తగ్గిద్దామా?”అన్నాడు.

“ఆ తారువాత డాక్టర్లకు పెడదామా?”అని సుమతి ఎదురు ప్రశ్నించడంతో రావుగారు ఆ ప్రస్తావన మానుకున్నారు. సుమతి మళ్ళీ చదవడం ప్రారంభించింది.

“నెలకు ఒకేసారి చికెన్”అంటూ బంటి వైపు చూసింది. వాడు చిన్న బుచ్చుకున్నా,“నేను సైతం త్యాగానికి సిద్ధం” అంటూ బొటన వేలెత్తి చూపాడు.

మధ్యలో రావుగారు మళ్ళీ కల్పించుకొని, “చెప్పడం మారిచాను. గ్యాస్ పొదుపుగా వాడుకోవాలి. ఒక పెద్ద పాత్రలో,మూత పెట్టి నీళ్ళను వేడి చేసుకోని ఇద్దరు చొప్పున స్నానం చేయాలి. ఇంధన పొదుపుకై తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలి. నిర్లక్ష్య సుమతీ గారు ! ఈ సుమతీ శతకం తమరు కొంచెం జాగ్రత్తగా పఠించాలి” అన్నాడు. “సరే లెండి” అన్నది.

మళ్ళీ రావు గారే, “వంట అమ్మ చేస్తుంది. బట్టలు ఉతకడం,పాత్రలు కడగడం, ఇల్లు శుభ్రం చేయడం వంటివి సుమతి చేస్తుంది. కాబట్టి పని మనిషిని తీసివేస్తే నెలకు మూడు వేలు మిగులుతుంది” అంటూ భార్య,తల్లి వంక భయం భయంగా చూశాడు.

వారు మౌనంగా ఉన్నారు. మౌనం అంగీకారంగా భావిస్తూ తానే చప్పట్లు కొట్టాడు.

మళ్ళీ తానే, “ఆదివారం ఈ పనులన్నీ నేనూ పిల్లలు కలిసి చేస్తాము” అనడంతో భార్య ,తల్లి సంతోషించారు . పిల్లలు చిన్న బుచ్చుకున్నారు.

రావు గారు కంటిన్యూ చేస్తూ, “ కేబుల్ టీవీ కనెక్షన్ కట్ చేద్దాం” ఈ వాక్యం అంటూ తాను ఎంతో అర్థవంతమైన, ఆదర్శ వంతమైన సంస్కరణలు చేసినట్లుగా ఫీల్ అయ్యాడు.

అస్తమానం తన తల్లి మరియు తన భార్య సుమతీ పిచ్చి సీరియల్స్ , పప్పీ “బూతు కావాలా –రోత కావాలా”వంటి కార్యక్రమాలు,బంటి క్రికెట్ మ్యాచ్ లు చూస్తూ సమయాన్ని ఎంతగా నాశనం చేస్తున్నారో అతనికి తెలుసు. ఈ చర్య చేపట్టబోతున్నందుకు తనను తాను అభినందించుకున్నాడు.

“మీ అభిప్రాయం ఏమిటి?” అంటూ వారి వంక చూశాడు.

భార్యాపిల్లలు... ప్రతిపక్షాలు అసెంబ్లీ లో వాకౌట్ చేయడానికి సిద్ధపడ్డట్లుగా లేచి నిల్చొని అక్కడి నుండి వెళ్ళడానికి సిద్ధ పడ్డారు.

“కేబుల్ తీసివేస్తే మాకున్న వినోదం ఏమిటి?”అంటూ సుమతి గట్టిగా ప్రశ్నించింది. చూస్తుంటే బలాన్ని కూడగట్టుకొని మొత్తం బడ్జెట్ నే వ్యతిరేకించేట్టుగా కనబడింది. కాస్తా చల్లబడి, “ ఓకే ! ఓకే! కేబుల్ ఉండనీయండి. కాస్తా టీవీ చూడడం తగ్గించండి ” అన్నాడు. తీర్మానాల కాపీ చదవమంటూ భార్య వైపు చూశాడు.

“ఇక విందులు,వినోదాలు,విహారాలు మొత్తానికి ఫుల్ స్టాప్. నో ఫాస్ట్ ఫుడ్స్,నో హోటల్స్”

అందరూ ‘సరే’ అన్నారు.

ఇంతలో“నాన్నా! బోరుకొడుతుంది .మేము ఇక్కడినుండి వెళతాము” పిల్లలనుండి అభ్యర్థన వచ్చింది.

“నేనూ వెళతారా! మీరు కూర్చోని మాట్లాడుకోండి” అంటూ రావు గారి తల్లి అక్కడి నుండి వెళ్ళిపోయింది.పిల్లలు ,తల్లి వెళ్ళిపోయారు. భార్యాభర్తలు మిగిలారు.

“ఇంత సేపు మీ గురించి చెప్పాను.ఇప్పుడు నాగురించి చెబుతాను. ఆఫీస్ కు స్కూటర్ లో కాక పొద్దున పూట బస్ లో వెళతాను.సాయంత్రము వాకింగ్ లాగా ఉంటుంది. నడిచి వస్తాను. సిగరెట్లు రోజుకు ఒక్కటి కంటే ఎక్కువ త్రాగను. ఇక తీర్థసేవనం ఈ రోజు నుండి కంప్లీట్ బండ్” దీనితో చాలా డబ్బులేమిగులుతాయి”అన్నాడు.

“మై డియర్ హబ్బీ! యూ ఆర్ గ్రేట్!” అంటూ బుగ్గమీదనుమతి సుతారంగా ముద్దు పెడితూ అన్నది. మళ్ళీ ఆమె చదవసాగింది.

కొన్నిచర్చల తరువాత,కొన్ని ఘర్షణల తరువాత చేయబడిన తీర్మానాలు అంగీకరించబడ్డాయి. మొత్తనికి సుమతి నోట్ ప్యాడ్ లో నాలుగు పేజీల మినట్స్ రాయబడ్డాయి.సుమతి ఒకప్పుడు తాను నేర్చుకున్న షార్ట్ హాండ్ దానికి బాగా ఉపయోగపడింది.“మా మామయ్య గారికి తెలిసిన ఆఫీసులో ఒక క్లర్క్ పోస్ట్ ఉందని చెప్పాడు. ‘నన్ను చేరతావా’ అని అడిగాడు. నేలకు ఏడు పదివేలదాకా ఇస్తారట. వెళ్లమంటారా? నేనూ మీ కష్టంలో పాలు పంచుకుంటాను“ అన్నది సుమతి.

“ఓకే !వేణ్ణీళ్ళకు చన్నీళ్ళలా ఉంటుంది”అన్నాడు.

“ఇంక నేనువెళతాను, ఇంటి పనులు రా...రా..అంటూ రమ్మని పిలుస్తున్నాయి”అంటూ వెళ్ళిపోయింది.

ఆమె వెళ్ళిపోయిన తరువాత, “నెలకు దేవుడు హుండీలో అయిదు వందల రూపాయలు, వారానికి రెండుసార్లు పూజలు,కొబ్బరికాయలు ...ఇవన్నీ కూడా బాగా ఖర్చే కాబట్టి అవి కూడా తగ్గిద్దామ”నుకున్నాడు.

యేదో అలికిడైతే తలెత్తాడు. తిరుపతి వెంకన్న చూపుడూ వేలుతో తనను చూపిస్తూ, “ పళ్ళు రాలుతాయి రాస్కెల్!” అంటున్నట్లుగా తోచింది.

“సారీ!అలాచేయనులే”అనుకున్నాడు. మినట్స్ పరిశీలనగా చూసాడు.“ఇంకా చేతులు కాలలేదు. ఆకులు పట్టుకోవచ్చు”అనుకున్నాడు. ప్రాప్త కాలజ్ఞత ప్రదర్శించగలిగాను అనుకున్నాడు.కఠినంగా వ్యవహరిస్తే నెలకు ఎంతలేదన్నా పది పదిహేను వేలు వెనుకవేయవచ్చుననుకున్నాడు.

‘కొంతచిట్ ల రూపములో, కోంకొంత ఆర్డీ ల రూపములో ,కొంత ఇన్సురెన్సులు రూపంలో ..... ఇలా రకరకాలుగా సురక్షితమైన పద్ధతిలో సేవింగ్స్ చేయాల’నుకున్నాడు.‘త్వరలో బ్యాంక్ లో లోన్ తీసుకొని ఇల్లు కొనుక్కోవాలి,పిల్లలకు మంచి చదువు చెప్పించాలి,వీటన్నిటికి ముందు నా చేతిలో కొంత బ్యాంక్ బ్యాలెన్స్ చేసుకోవాలి”అనుకున్నాడు.

అతడికి ‘అదుపు,పొదుపు,మదుపు అనబడే త్రిసూత్ర పథకం , త్రివర్ణ పతాక అంత ఉన్నతంగా, త్రివేణి సంగమం అంతా పవిత్రంగా కనిపించసాగింది. తనలాంటివారే ప్రణాళిక వేస్తే ఇంత చక్కగా ప్రగతి కనబడుతుందే.. .. , మేధావులు,ఆర్థిక వేత్తలు,దేశాధినేతలు చక్కని ప్రణాళికతో ఎందుకు ముందుకు నడపలేకపోతిన్నారో ?’ అనుకున్నాడు.

“యేది ఏమైనా సరే ,ఒక పౌరుడిగా ఆర్థిక క్రమశిక్షణ పాటిస్తే,కుటుంబం బాగుపడుతుంది. తద్వారా దేశానికి సహాయం చేసినవాడిని అవుతాను” అనుకున్నాడు.

“ఈ క్షణం నుంచి ఆర్థిక చర్యలు అమలు చేయాలి” అనుకుంటూ లేచాడు.

ఒక వారం గడిచింది. ఆఫీస్ లో గవర్నమెంట్ క్వార్టర్ కై అప్లై చేస్తే , “సారీ! నో వేకెంట్ క్వార్టర్స్”ఇంకా ఒక సంవత్సరం క్యూలో ఉండాలని అని రిఫై వచ్చింది.అనుకోకుండా బంధువులపోట్లు వచ్చాయి. వాళ్ళు ఒక వారం రోజులు ఉన్నారు. పొరుగు ఊళ్ళో ఉన్న చెల్లెలు. “ మీ బావగారు బాగా తాగి ,తాగి ఊరంతా అప్పులు చేసాడు. ఊరి వాళ్ళు ఇంటి మీద పడి అల్లరి చేస్తున్నారు. దయచేసి ఒక పాతిక వేలు సర్దు.లేకుంటే పరువుపోతుంది “అంటూ ఫోన్ చేసి, అభ్యర్థన పంపించింది.చెల్లెలు పరువుపోకుండా పాతిక వేలు అప్పుచేసి సర్దాడు. మరొక నెలరోజులు గడిచాయి, సుమతి అన్నయ్యకు యాక్సిడెంట్ అయింది. అతడు స్థితిపరుడు కాదు. సుమతి బాధను అర్థం చేసుకొని, అతడికి ఒక పాతిక వేలు అప్పుచేసి పంపించాడు.

ఇంతలో డీవీ ఐదు శాతము పెరిగింది. మార్కెట్ లో ధరలు దానికి నాలుగుఇంతలు పెరిగాయి. ఒక రోజు క్లోజ్ ఫ్రెండ్, రావుగారి స్కూటర్ తీసుకుపోయిచెట్టుకు గుద్దేసి, డొక్కు బండిని తీసుకి వచ్చి, “సారీ!” చెప్పి వెళ్ళి పోయాడు. దాని రిపేరుకు తడిసి మోపెడు అయింది. పులి మీద పుట్రలా మరొక సమస్య అవుడే వచ్చింది. అతడి మిత్రుడు లక్ష్మ రూపాయల చిట్ పాడుకున్నాడు, దానికి ఇతడే ప్యూరిటీ సంతకం పెట్టాడు. కాని చిట్ ఎత్తుకున్న తరువాత అతడు ఇన్ స్టాల్ మెంట్స్ కట్టడం మానేసాడు. చిట్ కంపెనీ వాళ్ళు డబ్బు కట్టాలంటూ ఇతడికి నోటీసిచ్చారు. ఈ గొడవలలో మూడు నెలలు గడిచాయి. ఒకరోజు పెన్నూ, పేపర్ తీసుకొని మళ్ళీ లెక్కలు వేసాడు.

ఖర్చులు విపరీతంగా పెరిగాయి, అప్పులు పెరిగిపోయాయి. ఆర్థిక సంస్కరణలు కొంతలో కొంత అమలు చేస్తునే ఉన్నాడు. అయినా మరింత ఆర్థిక సంక్షోభంలో కూరుకుపోయాడు. మధ్య తరగతి వాడు ఎదగాలంటే ఎన్ని అడ్డంకులు, ఎన్ని ఇబ్బందులు అనుకున్నాడు. గతకోన్ని రోజులుగా తాను కట్టుకున్న ఆశల సౌధాలు కుప్పకూలడం తో రావుకు ఒక్క సారిగా నిస్సత్తువ ఆవరించింది.

గోర్బచేవ్ పెరిస్తోయికా, గ్లాస్తి నాస్ లు గుర్తుకు వచ్చాయి.

మళ్ళీ తన రెసెల్యూషన్స్ ను, ప్రిపేర్ చేసుకున్న ‘డూస్ అండ్ డోంట్స్’ చార్ట్ ను గమనించాడు

తన ప్రణాళిక వలననో, తన త్రిసూత్ర పథకం వలననో తన కు బాధలు రాలేదు.

సంసార సాగరంలో వచ్చే ఆటుపోట్ల ఫలితమే ఇది. ఈ ఆటుపోట్లను కూడా తన ప్రణాళికలో భాగంగా చేసుకోకపోవడం తన తప్పుగానే భావించాడు.

ఆర్థిక క్రమశిక్షణ అలవరుచుకుంటే ఎప్పటికైనా ఆర్థిక పరిస్థితి మెరుగు పడుతుంది అనుకున్నాడు. సానుకూల దృక్పథం అతడిలో ఉత్సాహాన్ని నింపింది.

ఆలోచనలలో ఉన్న రావుకు అలికిడి కావడం తో తలెత్తి చూసాడు. పటం లోని లక్ష్మీదేవి,

“అప్పుల గురించి, అనవసర ఖర్చుల గురించి ఆరాటపడకు. నీవు సరైన దారిలో నడువు. నీవెంట నేను ఉంటాను” అంటున్నట్లు అనిపించింది. లక్ష్మీదేవి పటం లో బంగారు కాసులు రాలుస్తుంది.

రిలాక్స్ డ్ గా కుర్చీపైన జారిగిలబడ్డాడు. టేబుల్ వంక చూసాడు.

టేబుల్ గ్లాస్ క్రింద పెపర్ పైన స్కెచ్ తో అతడు రాసి పెట్టుకున్న

“డబ్బును నీవు రక్షించు, డబ్బు నిన్ను రక్షిస్తుంది” అన్న వాక్యం ట్యూబ్ లైట్ కాంతిలో ఎంతగానో మెరుస్తుంది.

COMMENTS